

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem Mgr. Jaroslavem Škopkem ve věci

žalobce: P. S., nar. X, X, X,

proti

žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje, IČ 70891168, Závodní 353/88,
360 06 Karlovy Vary,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 4. 2020, č.j. KK/3118/DS/19-3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[I] Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou ze dne 7. 7. 2020, doručenou Nejvyššímu správnímu soudu téhož dne a zaevidovanou pod sp. zn. Na 98/2020, domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 4. 2020, č.j. KK/3118/DS/19 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 7. 2020, č.j. Na 98/2020-12, byla žaloba postoupena věcně a

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

místně příslušnému Krajskému soudu v Plzni, kde byla zaevidována pod sp. zn. 17 A 71/2020.

2. Napadeným rozhodnutím bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Cheb, odboru správních činností a obecního živnostenského úřadu (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 16. 10. 2019, č.j. MUCH 93674/2019 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“). Prvoinstančním rozhodnutím byla žalobci jakožto provozovateli motorového vozidla tov. zn. Ford Mondeo, registrační značky X, dle § 125f odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých předpisů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, uložena pokuta ve výši 1 500 Kč za spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, kterého se dopustil tím, že v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití tohoto vozidla byla dodržena povinnost řidiče stanovená v § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, neboť předmětné vozidlo stálo dne 25. 11. 2018 „*v době nejméně od 23:40 do 23:50 hodin v Chebu, v Karlově ulici, naproti domu č. 12, v prostoru vodorovné dopravní značky V 13 „Šikmé rovnoběžné čáry“*“. Žalobci byla dále uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
3. Provoz na pozemních komunikacích je upraven zákonem o silničním provozu. Správní řízení je upraveno zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Řízení o přestupcích je dále upraveno zákonem č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“).

[III] Žaloba

4. Žalobce v žalobě namítal, že se správní orgány nevypořádaly s jeho námitkou nevyhovujícího stavu dopravního značení, neboť se vůbec nezabývaly možností zkreslení fotodokumentace, které je evidentní i z fotografií založených do spisu policí. Vlivem způsobu pořízení fotodokumentace došlo ke zkreslení barvy vozidla a k zvýraznění jinak neznatelného dopravního značení. Originál vozidlo je modré, na fotkách je bílé. Pro ilustraci přiložil žalobce fotografie pořízené bez blesku za denního světla. Je z nich patrné, že značení je skutečně nečitelné až neviditelné. Na základě takového značení nelze ukládat sankce, neboť lze pochybovat o tom, že řidič toto značení mohl zaregistrovat, zvláště když vozidlo zaparkoval v noci.
5. Vzhledem k tomu, že žalobce podával žalobu v časové tísní, nebylo zdůvodnění úplné, a proto ji v podání ze dne 29. 10. 2020 dále doplnil.
6. Prvoinstanční rozhodnutí se opírá o fotografie pořízené policisty nezjištěným fotoaparátem těsně před půlnocí s použitím blesku. Na fotografiích je dobře patrné zkreslení – změna barvy vozidla z modré na bílou. Barva vozidla, modrá metalíza, a stejně i vodorovné značení jsou vyrobeny s příměsí reflexních přísad, proto osvětlení bleskem způsobilo u obojího zkreslení - zviditelnění. Skutečný stav značení připomínal například posypový materiál, sněhový poprašek nebo jinovatku. Dopravní značení bylo v době domnělého spáchání přestupku evidentně naprosto nedostatečné. To je možné dokázat porovnáním obou sad fotografií. Kontury z fotografií policie totiž souhlasí s konturami na fotografiích pořízených později. Životnost takového značení je desítky let, takže námitka ze strany žalovaného, že žalobce předložil fotografie s časovým odstupem, je zcela nesmyslná. Naopak prvoinstanční správní orgán měl možnost žalobcovu námitku potvrdit nebo

vyvrátit, ale neučinil tak.

7. První fotografie žalobce pořídil ihned poté, co bylo správní řízení zahájeno, a do spisu byly zařazeny před rozhodnutím správního orgánu I. stupně. Další fotografie pořídil proto, že byla zahájena rekonstrukce vozovky a značení bylo v červenci 2020 odstraněno. Ve zdůvodnění prvoinstančního rozhodnutí se uvádí „řidič musel značení vidět“. Z výše uvedeného je však zřejmé, že řidič, který neměl možnost ani povinnost osvětlit si místo bleskem, mohl zdevastované značení přehlédnout.
8. Na základě nedostatečného značení nelze dle žalobce ukládat žádné sankce, tím spíše, že udržovat značení v řádném stavu je povinností správního orgánu, který vydal prvoinstanční rozhodnutí. Fakt, že ještě 17 měsíců poté bylo značení stále stejně neznatelné, svědčí jasně o nedostatečné péči o toto dopravní značení.
9. Žalovaný se s touto okolností rozhodně nevypořádal, nevypořádal se ani s námitkou zmatečného uvedení úplně jiného vozidla, kdy je uváděno nákladní vozidlo, které překáží ve výhledu. Toto nelze vysvětlit jen chybou psaní, je to doklad prezíravého jednání správního orgánu I. stupně, kdy se jednoduše přepisují různá rozhodnutí tak, že se pravděpodobně doplňují jen jiné registrační značky.
10. *Ad absurdum* lze ještě namítnout, že policie ani správní orgán I. stupně vůbec nezjišťovaly způsob, jak se vozidlo na místo dostalo. Možností je více např. odstavení pro poruchu nebo odtlačení jinou osobou nebo samovolné popojetí.
11. Vodorovné dopravní značení šikmé čáry nezakazuje stání na nich, ale jen vjíždění na ně. Policie (ani správní orgán I. stupně) toto nezjišťovala – mohla například vyslechnout řidiče, který byl, dle žalobce, ztotožněn předložením kupní smlouvy na vozidlo. Žalobce doplnil, že vozidlo prodal a v době domnělého spáchání přestupku již nebyl jeho majitelem a neměl žádnou možnost ovlivnit nakládání s ním. Novému majiteli dal ověřenou plnou moc k převodu vozidla, proto nebylo žalobcovou vinou, že vozidlo převedl později.
12. Žalobce považoval postih za domnělý přestupek někoho jiného za vysoce nemorální a nic na tom nemění ani to, že podle správního orgánu I. stupně je to posvěceno zákonem.

[III] Vyjádření žalovaného k žalobě

13. Žalovaný se k věci vyjádřil v podání ze dne 6. 10. 2020, v němž konstatoval, že žaloba obsahuje téměř shodné námitky, s nimiž se vypořádalo napadené rozhodnutí. Stran věci doplnil, že z fotodokumentace po řízení Policií ČR založené ve správním spisu zřetelně viditelné vodorovné dopravní značení. Policie ČR fotodokumentaci po řídila dne 25. 11. 2018, což je stvrzeno výpovědí svědka. Žalobce na důkaz neviditelnosti či nečitelnosti, jak tvrdí, přiložil k žalobě fotografie dopravního značení, které pořídil dne 8. 7. 2020. V tomto časovém rozmezí 19 měsíců je přirozeně rozdíl v kvalitě a zřetelnosti vodorovného dopravního značení. Lze tudíž konstatovat, že vodorovné dopravní značení bylo v době spáchání přestupku zřetelně viditelné. Žalovaný se s žalobcovými názory neztotožnil a poukázal na to, že v průběhu řízení nedošlo ke krácení žalobcových práv a bylo vůči němu postupováno v souladu se zákonem. Dle názoru žalovaného, nelze ze skutečností uváděných žalobcem dovést, že by vodorovné dopravní značení zdokumentované policií bylo neviditelné, což by zapříčinilo takovou vadu řízení, která by odůvodňovala zrušení žalobou napadeného rozhodnutí.

[IV] Posouzení věci soudem

14. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní,

ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).

15. Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního, soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
16. Podle § 75 odst. 2 věty první soudního řádu správního, soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.
17. Soud při souhlasu obou stran sporu rozhodl o věci bez jednání.
18. Žaloba není důvodná.
19. Prvoinstančním rozhodnutím byla žalobci jakožto provozovateli motorového vozidla uložena pokuta ve výši 1 500 Kč za spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, kterého se dopustil tím, že v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití tohoto vozidla byla dodržena povinnost řidiče stanovená v § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, neboť předmětné vozidlo stálo dne 25. 11. 2018 v době nejméně od 23:40 do 23:50 hodin v Chebu, v Karlově ulici, naproti domu č. 12, v prostoru vodorovné dopravní značky V 13 „Šikmé rovnoběžné čáry“.
20. Podle § 4 písm. c) zákona o silničním provozu platí: *„Při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace.“*
21. Podle § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu platí: *„Provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.“*
22. Podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu platí: *„Provozovatel vozidla se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.“*
23. Podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu platí: *„Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona.“*
24. Leitmotivem žaloby bylo tvrzení o nevyhovujícím (nečitelném) dopravním značení. Žalobce byl toho názoru, že se správní orgány s touto námitkou nevypořádaly a nezabývaly se možností zkreslení fotodokumentace, což žalobce opíral i o jím předložené fotografie.
25. Předně, žalobce se mylí, když tvrdí, že takové značení (= vodorovné dopravní značení šikmé čáry) má životnost „desítky let“. Soud z veřejně dostupných zdrojů (z webových stránek společností, jejichž předmětem činnosti je aplikace barev na vodorovné dopravní značení) zjistil, že ona životnost záleží na vytíženosti dopravní komunikace a je především výrazně kratší. Např. na <https://www.vakomobiliar.cz/page/vodorovne-dopravni-znacení> je uváděna dvouletá (u jednosložkové akrylátové barvy), resp. pětiletá (u dvousložkové plastové barvy) životnost, na <https://www.azznacky.cz/vodorovne-dopravni-znacení> se uvádí životnost 12 – 24 měsíců (jednosložková barva), resp. minimálně 36 měsíců (dvousložková barva). Půlroční časový odstup mezi pořízením fotodokumentace Policií ČR a okamžikem, kdy byly pořízeny fotografie žalobcem (o jejich věrohodnosti viz níže), tak v obecné rovině skutečně mohl mít negativní vliv na kvalitu předmětného vodorovného dopravního značení.
26. Dále, žalobce předložil správnímu orgánu i soudu fotografie, které měly prokázat jeho

tvrzení o mimořádně špatné kvalitě dopravního značení.

27. Zatímco u fotografií pořízených policejní hlídkou nikdo, ani žalobce, nezpochybňuje, že byly zhotoveny v Karlově ulici v Chebu, u fotografií předložených žalobcem správnímu orgánu v rámci ústního jednání provedeného dne 30. 9. 2019 takový závěr učinit rozhodně nejde. Žalobcem bylo předloženo celkem sedm barevných fotografií. Krom té, na které je zachycen osobní automobil, a dá se tak předpokládat, že jde o fotografii vozovky (ovšem neznámo kde), nelze z ostatních fotografií stran žalobcových tvrzení vyčíst zhora nic. Jejich kvalita je totiž taková, že z nich lze dojít jak k závěru, že jde o detailní záběr kontaminovaného vzorku zpod laboratorního mikroskopu, tak k přesvědčení, že se jedná o oloupanou omítku kdesi na staveništi. Ergo, jejich relevance ohledně stavu vodorovného dopravního značení v Karlově ulici v Chebu je nulová.
28. Kvalita černobílých fotografií (celkem šest) předložených žalobcem spolu s žalobou je lepší v tom směru, že je rozpoznatelné, že jde o záběry ze silnice. Avšak, ani z těchto fotografií nelze určit, že byly pořízeny v Karlově ulici v Chebu, a – a to je z hlediska žalobcových námitek stejně významné – rozhodně nejsou oporou pro žalobcův závěr o tom, že na nich zachycené vodorovné dopravní značení je natolik „zdevastované, nečitelné až neviditelné“, že by ho bylo možné přehlédnout. Jistě, jeho kvalita není taková jako čerstvě po zhotovení, nicméně stále je patrné.
29. Žalobce má pravdu v tom, že použití blesku při pořizování fotodokumentace může ovlivnit „barevné poměry“. Nicméně, nebylo zpochybněno to hlavní, totiž že se na uvedeném místě skutečně nacházel osobní automobil registrační značky X. A dále, z fotografií pořízených policejní hlídkou je předmětné vodorovné dopravní značení dobře patrné, to je neoddiskutovatelný fakt. Stran žalobcova názoru, že řidič mohl ono nečitelné značení považovat za „posypový materiál, sněhový poprašek nebo jinovatku“, lze uvést snad jen to, že a) žalobce připouští, že to „cosi“ bylo vidět, a b) že posypový materiál, sněhový poprašek, příp. jinovatka úhledně srovnané do pravidelně se střídajících kosodélníků, nadto přesně v šířce osobního automobilu, by náležely spíše do argumentace *ad absurdum*, kteroužto žalobce v jiné části žaloby rovněž použil (viz níže).
30. Pokud jde o tvrzení „nevypořádání se s námitkou zmatečného uvedení úplně jiného vozidla, kdy je uváděno nákladní vozidlo, které překáží ve výhledu“, pak žalobce nemá pravdu. Žalovaný se totiž s takovou námitkou vypořádal na str. 4 napadeného rozhodnutí, kde výstižně konstatoval, že k oné chybě skutečně došlo, avšak stalo se tak v příkazu správního orgánu I. stupně ze dne 17. 4. 2019, č.j. MUCH 36460/2019, který byl podáním odporu zrušen. V žádné fázi řízení před správními orgány však nebylo zpochybněno, že k vytýkanému pochybení došlo osobním automobilem tov. zn. Ford Mondeo (registrační značky 5A0 8433). Žalobcem namítané pochybení v textu odůvodnění příkazu je z hlediska podstaty věci bezpředmětné.
31. Bezpředmětná je rovněž argumentace, podle které „vodorovné dopravní značení šikmé čáry nezakazuje stání na nich, ale jen vjíždění na ně“. Tato argumentace je založena na zavádějícím výkladu textu, podle kterého vodorovná dopravní značka V 13 „Šikmé rovnoběžné čáry“ vyznačuje plochu, do které je zakázáno vjíždět nebo nad ni nákladem zasahovat, pokud to není nutné k objíždění, odbočování na místo ležící mimo pozemní komunikaci nebo vjíždění na pozemní komunikaci z místa ležícího mimo pozemní komunikaci. Z logiky věci je ovšem zřejmé, že je-li na předmětnou plochu zakázáno být jen vjíždět, tím spíše je zakázáno na ní stát.

32. Neobstojí rovněž námitka, že žalobce „vozidlo prodal, v době domnělého spáchání přestupku již nebyl jeho majitelem, neměl žádnou možnost ovlivnit nakládání s ním“, přičemž „novému majiteli dal ověřenou plnou moc k převodu vozidla, proto nebylo žalobcovou vinou, že vozidlo převedl později“.
33. Žalovaný se s obdobně formulovanou odvolací námitkou vypořádal na str. 3 a 4 napadeného rozhodnutí, na kterýžto text soud v podrobnostech odkazuje. Podle § 125f odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu, „provozovatel vozidla za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že v době před porušením povinnosti řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích podal žádost o zápis změny provozovatele vozidla v registru silničních vozidel.“ Žalovaný správně uvedl, že podání žádosti o zápis změny provozovatele vozidla v registru silničních vozidel ve smyslu uvedeného ustanovení je podáním ve smyslu § 37 správního řádu a nelze jej nahradit plnou mocí kupujícímu k „převodu vozidla“, jak se mylně domnívá žalobce. Liberační důvod ve smyslu § 125f odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu v žalobcově věci naplněn nebyl, neb nebyla podána zákonem předvídaná žádost o zápis změny provozovatele vozidla v registru silničních vozidel. S žalobcem sice lze souhlasit v tom, že nebylo jeho vinou, že kupující „vozidlo převedl později“, avšak došlo-li indolencí kupujícího k žalobcově újmě, musí to žalobce řešit s kupujícím např. v režimu náhrady škody. Na věc předmětného přestupku podle zákona o silničním provozu to z popsanych důvodů nemělo žádný vliv.
34. Přitakat nebylo možné ani požadavku, aby byl policií, příp. správním orgánem I. stupně vyslechnut řidič, který byl, dle žalobce, ztotožněn předložením kupní smlouvy na vozidlo.
35. Dovojuje-li žalobce, že kupní smlouva ztotožňuje řidiče vozidla, pak nelze než konstatovat, že se mýlí. Z takové smlouvy se dá dovodit, komu bylo vozidlo prodáno, nikoliv to, kdo v určitou dobu vozidlo řídil. Není proto důvodné domáhat se na základě takové argumentace výsledku. Soud znovu připomíná, že liberační důvody ve smyslu § 125f odst. 6 písm. a) a b) zákona o silničním provozu v žalobcově věci naplněn nebyl, protože nebyla podána zákonem předvídaná žádost o zápis změny provozovatele vozidla v registru silničních vozidel (ani nebylo tvrzeno, natož prokázáno, že vozidlo, jehož je provozovatelem, bylo odcizeno nebo byla odcizena jeho tabulka s přidělenou státní poznávací značkou). Kupní smlouva ani plná moc k naplnění podmínek podle § 125f odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu nepostačují. *Obiter dictum* soud připomíná, že žalobcem předložená kupní smlouva byla datována dne 21. 10. 2018, tedy přibližně měsíc před tím, než došlo k vytýkanému přestupku (25. 11. 2018). Ve výzvě provozovateli vozidla k úhradě určené částky ze dne 11. 3. 2019 (což bylo více než čtyři měsíce po uzavření kupní smlouvy) byl žalobce řádně a srozumitelně poučen o tom, že neuhradí-li částku 500 Kč, může správnímu orgánu ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení výzvy písemně sdělit údaje o totožnosti řidiče uvedeného vozidla. Žalobce však nic takového neučinil, což v odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí osvětlil tím, že řidiče neznal. Tím se ovšem nepřimo ztotožňuje s názorem soudu, že pouze kupní smlouva totožnost řidiče neprokazuje.
36. Nedůvodná byla i argumentace uváděná žalobcem *ad absurdum*. Zjednodušeně řečeno, bylo prokázáno, že a) vozidlo tovární značky Ford Mondeo, registrační značky X, stálo na místě, kde stát nesmí, b) jako provozovatel vozidla byl zjištěn žalobce, který se c) může zprostit odpovědnosti pouze za podmínek § 125f odst. 6 písm. a) a b) zákona o silničním provozu, k čemuž ovšem nedošlo. Možnosti jako samovolné popojetí vozidla, odtlačení jinou osobou či odstavení vozidla pro poruchu proto neměly pro posouzení věci význam.

37. Vzhledem k tomu, že žaloba nebyla důvodná, soud ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
38. Soud toliko na okraj doplňuje, že ve zkráceném písemném vyhotovení rozsudku bez odůvodnění vyvěšeném na úřední desce soudu došlo k chybě v psaní v číselném označení soudního oddělení, které je součástí spisové značky. Namísto 17 A 71/2020 bylo na zkráceném rozsudku uvedeno 77 A 71/2020. Na rozhodnutí ve věci samé však toto pochybení ničeho nemění.

[V] Náklady řízení

39. Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovanému správnímu orgánu žádné specifické náklady soudního řízení nevznikly, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 27. 7. 2022

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
samosoudce